الحمد لله الذي يوتي الحكمة من يشاء

صلي الله علي سيدنا محمد نبي الامي و علي اله و صحبه و سلم

اللهم لا سهل الا ماجعلته سهلا

ربي اشرح لي صدري و يسر لي امري

رسالة القحطوية ترد علي الذين كفروا المسلمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي موجود بلا مكان

الحمد لله الذي يفقه من يريد في الدين

MUKADDİME

İsmail Çetin Hocaefendi diyor ki;

Malumdur ki zaman geçtikçe Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaatin inançları gençlerin kalbinde azalmaktadır. Dolayısıyla yetişen gençlerimiz ya cahil sofi, yahud da sofi olmayan alim olarak yetişir.

Cahil sofi, cehaletinden... sofi olmayan alim, felsefeden... helake maruz kalmaktadır.

Asrımızda müslüman çocukları, özellikle Türk gençleri iki gruba ayrılmaktadır:

Bir grup, Allah ve Rasulullah'ın, İslam dininin hakkında şüpheye girmiş ve inkara sapmışlardır. Diğer bir grup, temel itikadi meselelere inanaraki İslam'a iştiyakla aşık olurken, aşkı ve sevgisinden şaşkın, yol bilmez gençlerdir.

Bunlardan birçoğu, İslam'a gelmekle İslam'dan uzaklaşır. Kimisi Mu'tezile, kimisi Şia, kimisi Vahhabi, kimisi sapık tasavvufi fikirlere sapar.

Kimisi de asrın sahte müctehidi gibi ahkam keser; mu'cize ve kerametleri inkar eder.[1]

BAŞLICA İTİKADİ ÖLÇÜLERİMİZ

Rahatlıkla deriz ki, Vahâbiler vesileyi tanımadıkları için "Meded yâ Şeyh Abdülkâdir!" yahud "Meded yâ Resulallah!" sözlerini küfür saymışlardır.

Cahil tasavvufçular da Fâil-i Hakîkî'yi bilmedikleri için her tesiri hatta hidayeti bizzat şeyhlerinden inanmışlardır. Bu evvelki fikirden daha beter bir tehlikedir.[2]

Dilaver Selvi Hocaefendi de bu konu hakkında şunları bilmemizi murad ediyor;

Bazı insanlar kutup veyahut gavs olarak bilinen velilerin kainatı idare ettiğini, bütün insanlardan ve alemlerde haberdar olduğunu istediğini yapma yetkisinin bulunduğunu düşünür ve söyler. Bu fikir yanlıştır, tövbe edilmezse şirke ve küfre girme tehlikesi vardır. Bütün kainatı var eden ve varlığını devam ettiren Allah'tır. [3]

Seyda Muhammed Konyevi قدس الله سره demiştir ki;

''Bazı cahil kimseler, konuşmalarında bilmeyerekte olsa hataya düşmektedirler. Mesela bir kimsenin: ''Benim mürşidim bana rızık gönderdi, bana yardım etti, bu belayı benim üzerimden kaldırdı, dünya ve ahiret nimetlerini bana verdi.'' gibi sözler sarf etmesi, bunda her ne kadar faili hakiki Allah-u Zülcelal'i bilip mürşidi bu fiillere vasıta görseler de, dediğimiz gibi şeriat zahire hükmettiği için, bütün bunların Allah-u Zülcelal'den geldiğini, mürşidinin yanlızca buna vesile olduğunu niyetinde bulundurması ve diliyle de zikretmesi en doğrusudur.

Yani: ''Mürşidimin himmeti (duası) ile Allah-u Zülcelal bu belayı üzerimden giderdi, bana rızık verdi.'' diye bilmelidir.[4]

---

[1] Ehl-i Sünnetin Nazarı İ'tikadın Ölçüsüdür, Dilara Yayınları, Sahife: 5-7

[2] Mufassal Medenî Ahlak, Dilara Yayınları, Sahife: 179

[3] Kaynaklarıyla Tasavvuf, Dr. Dilaver Selvi, Semerkand Yayıncılık, sayfa: 382

[4] Asrımız Meselelerine Fetvalar, Seyda Muhammed Konyevi, Reyhani Yayınları, Sayfa: 537

İSTİĞASE/İSTİMDAD HUSUSUNDA CEVAZ VEREN BİR ALİM; ŞEYHÜLİSLAM EBU’S-SUUD EFENDİ رحمه الله

Kendini selefe nisbet eden şahsiyetler ile aramızda şöyle bir usuli ihtilaf var; Bizler;

فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُون

Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikre sorun.

Ayet-i Kerime’sine binaen ihtilaf ettiğimiz mevzuları alimlere taşıyalım diyoruz. Zira bu ayet-i Kerime’nin tefsirleri de bize böyle bir usul öğretir;

Bu ayet-i kerimenin Maverdi tefsirinde;

أنهم علماء المسلمين، قاله علي رضي الله عنه

Zikir ehli, müslüman alimlerdir. Hazret-i Ali böyle buyurmuştur.

Kurtubi tefsirinde ise;

وقال ابن زيد: أراد بالذكر القرآن أي فاسألوا المؤمنين العالمين من أهل القرآن قال جابر الجعفي: لما نزلت هذه الآية قال عليّ رضي الله عنه نحن أهل الذكر

İbn Zeyd: Zikir’den kasıt Kur’an’dır, yani Kur’an ehlinden mümin alimlere sorun! Cabir demiştir ki; Bu ayet nazil olduğunda İmam Ali رضي الله عنه demiştir ki: ‘’Ehl-i Zikir Biziz!’’

Ehadis-i Şerif’e istinad edecek olursak; Allah Rasulu صلي الله عليه وسلم şöyle buyurmaktadır;

قال: سمِعَ النَّبيُّ صلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ قَومًا يتدارَؤونَ، فقال: إنَّما هلَكَ مَن كان قبلَكم بهذا، ضرَبوا كتابَ اللهِ بعضَه ببعضٍ، وإنَّما نزَلَ كتابُ اللهِ يُصدِّقُ بعضُه بعضًا، فلا تُكذِّبوا بعضَه ببعضٍ، فما علِمْتم منه فقولوا، وما جهِلْتم فكِلوه إلى عالمِه.

Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم bir grub kimseyi birbirleriyle hasmane tartıştıklarını gördü ve şöyle dedi;

Ancak ve ancak sizden öncekiler Allah’ın kitabını birbirlerini çarpıtıp birbirleriyle tartışmaktan ötürü helak oldular. Allah’ın Kitabı’nın ayetleri ancak birbirini tasdik eder surette nazil olmuştur. Ayetin bazılarını bazısıyla yalanlamayın. Bildiklerinizi söyleyin bilmediklerinizi alimine havale edin![5]

Başka bir hadiste Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم buyurdu ki;

نزلَ القرآنُ على سبعةِ أحرفٍ ، المراءُ في القرآنِ كفرٌ ثلاثَ مرَّاتٍ فما عرفتُمْ منهُ فاعمَلوا ، وما جَهِلْتُم منهُ فردُّوهُ إلى عالِمِه

Kur’an yedi harf üzere nazil olmuştur. Kur’an hakkında çekişmek küfürdür (üç kere tekrarladı.) Bildiğinizle amel edin, bilemediğiniz mevzuları ise alimine havale edin![6]

Hazret-i İsa عليه السلام buyurmuştur ki;

''İşler üç kısımdır. Birinci tür işlerin doğruluğu ayan beyandır tabi ol. Bir kısım

---

[5] الراوي:عبدالله بن عمرو المحدث:شعيب الأرناؤوط المصدر:تخريج المسند الجزء أو الصفحة:6741 حكم المحدث:صحيح

[6] الراوي:أبو هريرة المحدث:أحمد شاكر المصدر:مسند أحمد الجزء أو الصفحة:146/15 حكم المحدث:إسناده صحيح

işler vardır ki kötülüğü aşikardır uzak dur. Bir takım işler vardır ki kendisinde ihtilaf edilmiştir bu meseleleri alimlere götür.''

Lakin kendini selefe nisbet edenlerin ekseriyeti, hayır! Bu konuyu direk Kur'an ve Sünnet'e taşıyacağız deyu direkman Kur'an ve Sünnet'e kendi akıllarınca müracaat edip ictihad edercesine kendi kafalarına göre hüküm çıkarıp müslümanları tekfir etmektedirler. Bu yanlıştır, zira alimler peygamberlerin varisleridir. Allah Teala ve Rasulu bize bilemediğiniz konuları alimlere taşıyın buyuruyor. Usul budur. Usulsüz vusül olmaz.

Şeyhülislam Ebu's-Suud Efendi رحمه الله'ın Cevazı

Mesele: Zeyd, yerinden kalktıkta, ya bir belaya giriftar oldukta, evliya ismin çağırsa şer'an ne lazım olur?

El-cevap: Nesne lazım gelmez.[7]

[7] Şeyhülislam Ebussuud Efendi Fetvaları / Ertuğrul Düzdar / Sahife: 228

فتاوى ومسائل

ابن الصلاح

في التفسير والحديث والأصول والفقه

ومعه

أدب المفتي والمستفتي

حققه وخرج حديثه وعلق عليه:
الدكتور عبد المعطي أمين قلعجي

المجلد الأول

دار المعرفة
بيروت - لبنان

ومادة الحيرة والضلال ، ومثار الزيغ والزندقة ، ومن تفلسف عميت بصيرته عن محاسن الشريعة المؤيدة بالحجج الظاهرة ، والبراهين الباهرة ، ومن تلبس بها تعليماً وتعلماً قارنه الخذلان والحرمان ، واستحوذ عليه الشيطان ، وأي فن أخزى من فن يعمي صاحبه ـ أظلم قلبه ـ عن نبوة نبينا ﷺ [كلما ذكره ذاكرٌ ، وكلما غفل عن ذكره غافل](٣٧٣) مع انتشار آياته المستبينة ، ومعجزاته المستنيرة ، حتى لقد انتدب بعض العلماء لاستقصائها ، فجمع منها ألف معجزة وعددناه مقصراً ، إذ فوق ذلك بأضعاف لا تحصى ، فإنها ليست محصورة على ما وجد منها في عصره ﷺ ، بل لم تزل تتجدد بعده ﷺ على تعاقب العصور ، وذلك أن كرامات الأولياء من أمته ، وإجابات(٣٧٤) المتوسلين به في حوائجهم ومغوثاتهم عقيب توسلهم به في شدائدهم براهين له ﷺ قواطع ، ومعجزات له سواطع ، ولا يعدها عد ، ولا يحصرها حد ، أعاذنا الله من الزيغ عن ملته ، وجعلنا من المهتدين الهادين بهديه وسنته .

وأما المنطق فهو مدخل الفلسفة ، ومدخل الشر شر ، وليس الاشتغال بتعليمه وتعلمه مما أباحه الشارع ، ولا استباحه أحد من الصحابة والتابعين والأئمة المجتهدين ، والسلف الصالحين ، وسائر من يقتدي به من أعلام

= سبحانه ـ وصفاته ، وحول القضاء والقدر ، وعمل الانسان ، وجزاؤه ، ومرتكب الكبيرة ، ووجدت الأسماء المختلفة من خوارج ، وشيعة ، ومعتزلة ، ومرجئة ، وكرامية ، وقدرية ، وجبرية .... الخ . وحتى الصوفية ... لقد استعاروا القوالب الفلسفية ، ليصبوا فيها الأفكار الاسلامية ..

ان هذه القوالب المستعارة ، تخاطب الفكر والعقل وحده خطاباً جافاً في قالب المنطق الذهني والتصوري ، والإسلام دين عقيدة وعمل ، وحقائقه الايمانية تتصف بالحرارة الايمانية والعقيدة التي ينبثق عنها سلوك متميز صحيح ، تقوم عليه حياة ايمانية سامية يرعاها الله ـ وهو الغني عن العالمين ـ فنحن نستمد ونتلقى المقررات الصحيحة من النصوص القرآنية بعيدين عن رواسب الجاهلية ، ومقررات الفلسفة والمنطق ، ـ قديمها وحديثها على السواء ـ التي هي أولاً وأخيراً من ظنون البشر .

(٣٧٢) في م : أس .

(٣٧٣) الزيادة بين الحاصرتين من م . وليست في باقي النسخ .

(٣٧٤) في ب : واجبات .

Yukarıdaki görmüş olduğunuz vesika hadis ilimlerinde otorite olan İbnü’s-Salah’ın رحمه الله Tefsir, Hadis, Usul ve Fıkh alanlarında te’lif etmiş olduğu Fetava ve’l-Mesail adlı eseridir.

HADİS İLİMLERİNDE OTORİTE OLAN İBNU'S-SALAH رحمه الله VE İSTİGASE HAKKINDAKİ GÖRÜŞÜ!

معجزات النبي –صلى الله عليه وسلم– فيقول:

فإنها ليست محصورة على ما وجد منها في عصره صلى الله عليه وسلم بل لم تزل تتجدد بعده صلى الله عليه وسلم على تعاقب العصور وذلك أن كرامات الأولياء من أمته وإجابات المتوسلين به في حوائجهم ومغوثاتهم عقيب توسلهم به في شدائدهم براهين له صلى الله عليه وسلم قواطع ومعجزات له سواطع ولا يعدها عد ولا يحصرها حد أعاذنا الله من الزيغ عن ملته وجعلنا من المهتدين الهادين بهديه وسنته

''(Rasulullah'ın Mucizeleri) sadece kendisi hayattayken görülmüyordu. Asırlar geçtikçe Allah Rasulunun صلي الله عليه و سلم'in mucizeleri hala süregelmektedir. Evliyaların kerameti Peygamberlere ait olan mucizelerdir. İhtiyaç anında tevessül eden şahısların hacetlerinin (Allah tarafından) icabet görmeleri, Şiddetli anlarda yardıma ulaştıkları gerçeği Rasulullah'a ait kat'i derecede ki mucizeleridir.''[8]

HER DUA İBADET MİDİR?

Rasulullah صلي الله عليه و سلم buyuruyor ki dua ibadetin ta kendisidir. Bu suretler tekfirci vehhabiler, bu hadisle Allah'tan başkasına yapılan dua şirktir deyu Müslümanları tekfir ederler. Bu davranışları akıllarının kıtlığı ve ilimlerinin azlığından ötürüdür. Zira dua yanlız Allah'a yapılınca ibadet olur. Duanın; çağırmak-davet etmek gibi anlamları vardır. Sözlük manası açısından Allah'a yapılan dua haddi zatında şirk sayılmaz; şirk sayılsaydı;

لَا تَجْعَلُوا دُعَّاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَّاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

Peygamberin duâsını aranızda birbirinize ettiğiniz duâ gibi farz etmeyin. (Elmalılı Hamdi Yazır Orijinal Meali) / *Peygamberi, kendi aranızda birbirinizi çağırdığınız gibi, çağırmayın.* (Hasan Basri Çantay Meali)

Bu ayete göre Peygambere dua etmek yani Peygamberi çağırmak veyahut da'vet etmenin şirk olması icab etmesi lazımdır. Lakin Allah şirk olmasından söz etmemiş bilakis birbirinizi çağırdığınız (dua ettiğiniz) gibi Peygamberi çağırmayın buyurmuş ve bu tarz duanın şirk olduğunu söylememiştir.

TEKFİRCİ ZİHNİYETİ TANIYALIM

Mekke Müşriklerine inen ayetleri şer'i delillerle yaşayan ve Allah dostlarına hürmet gösteren Müslümanlara hamlederler. İbn Ömer رضي الله عنه Harici taifesini aynen bu şekilde tanımlamıştır ve onları mahlukatın en şirreti olarak telakki edip demiştir ki;

Onlar Kafirlere inen ayetleri alıp Müslümanlar üzerine itlak ettiler.

Günümüz selefilik görüşü adı altında Müslümanlar arasına tefrika sokup müteşabih ayetleri dilinden düşürmeyip yine müminleri hedef alan kitle hakkında Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم şunları söylemiştir;

إن ما أتخوف عليكم رجل قرأ القرآن حتى إذا رئيت بهجته عليه وكان ردئا للإسلام غيره إلى ماشاء الله فانسلخ منه ونبذه وراء ظهره وسعى على جاره بالسيف

[8] آداب المفتي والمستفتي (1/210)

ورماه بالشرك، قال قلت يا نبي الله أيهما أولى بالشرك المرمي أم الرامي قال بل الرامي

''Sizin için en fazla korktuğum kimse Kur'an-ı Kerim'i okuyan, Kur'an'ın güzelliği üzerinde görülen ve İslam'ın yardımcısı olan ama Allah'ın dilediği zaman bu kisveden ve zihniyetten sıyrılıp komşusunun üzerine kılıç çekip sen müşriksin diyen kimsedir. (kim daha şirke daha layıktır diye sorulunca) cevaben Efendimiz صلي الله عليه و سلم şirkle itham eden kimseyi şirke daha evla görmüştür.

Rasulullah صلي الله عليه وسلم bu tekfirci zihniyeti öylesine tanıtmıştır ki, hakka tabi olmak isteyenin mütalaa etmesi gereken hadislerden biride budur;

إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّايَاتِ السُّودَ فَالْزَمُوا الأَرْضَ فَلا تُحَرِّكُوا أَيْدِيَكُمْ ، وَلا أَرْجُلَكُمْ ، ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ ضُعَفَاءُ لا يُؤْبَهُ لَهُمْ ، قُلُوبُهُمْ كَزُبَرِ الْحَدِيدِ ، هُمْ أَصْحَابُ الدَّوْلَةِ ، لا يَفُونَ بِعَهْدٍ وَلا مِيثَاقٍ ، يَدْعُونَ إِلَى الْحَقِّ وَلَيْسُوا مِنْ أَهْلِهِ ، أَسْمَاؤُهُمُ الْكُنَى ، وَنِسْبَتُهُمُ الْقُرَى ، وَشُعُورُهُمْ مُرْخَاةٌ كَشُعُورِ النِّسَاءِ ، حَتَّى يَخْتَلِفُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ ، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْحَقَّ مَنْ يَشَاء»

Eğer Siyah Sancaklıları gördüğünüz zaman yerlerinizde kalın ve sakın kıpırdamayın! Bir zaman sonra birtakım zayıf ve değer görmeyen insanlar zuhur edecek, kalpleri demir parçaları gibi (kaskatı) olacak, ''Dawla'' sahibi olacaklar. Hiçbir ahde ve misaka riayet etmeyecekler. Hakk'a davet ettikleri halden kendileri Hakk ehli olmayacaklardır. İsimleri künyelidir. (Abu Fulan bin Fulan al-Turki,Kurdi,Sivasi,Bağdadi vs.) Saçları kadınların saçlarına benzeyecek, en sonunda ihtilafa düşecekler ve Allah dilediğine hakkı verecek.

TEKFİRCİLERİN İSTİSMAR ETTİKLERİ BAZI AYETLER

Evvela şu ayet-i kerimeyi paylaşalım

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُۤ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَٓائِهِمْ غَافِلُونَ

''Allah'ı bırakıp da, kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kimdir? Çünkü, yalvardıkları şeyler yalvarışlarından habersizdirler.''

İmam Taberi kendisine yalvarılan şeylerin cevap verememesinin ve habersiz olmalarının sebebini şöyle açıklamıştır;

لأنها حجر أو خشب أو نحو ذلك

''Çünkü onlar taştır, odundur ve benzerleridir.''

İbn Kesir de benzer bi'şekilde demiştir ki;

لا أضل ممن يدعو من دون الله أصناماً، ويطلب ما لا تستطيعه إلى يوم القيامة، وهي غافلة عما يقول، لا تسمع ولا تبصر ولا تبطش لأنها جماد حجارة صم،

''Putlara dua edenden daha sapık bir kimse yoktur ki bunlar kıyamet gününe kadar putlardan güç yetiremeyecekleri şeyleri isterler. Bu putlar bu taleplerden gafildirler. Görmezler, duymazlar ve el uzatamazlar zira bunlar sağır-sert taşlardır.''

NETİCE

Allah'ın veli kullarının ruhaniyetlerini taşlar, odunlarla aynı kefeye koymak ancak Allah'ın veli hadisinde buyurduğu gibi kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ona harp açarım dediği bu nasipsiz tekfircilere nasip olur. Evliyanın kerameti haktır bunu İbn Teymiyyye dahi ikrar eder ve bu kerametleri mukaşefe ve kudret olarak ikiye ayırır. İbn Kayyım el-Cevziyye peygamber ve evliyanın himmet ve

tasarruflarının devam ettiğini belirterek onların kınından çekilmiş kılıç olduklarını söyler.

Yine ilk olarak ayeti nakledelim;

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

''O'ndan başka yalvarıp durduklarınız ise, bir hurma çekirdeğinin zarı kadar bile bir şeye sahip değillerdir.''

اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَٓاءَكُمْۚ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْۜ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْۜ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

''Kendilerine duâ ederseniz duânızı işitmezler, işitseler bile size cevabını veremezler, Kıyamet günü de şirkinize küfrederler, sana bir habîr gibi haber veren olmaz.''

İbn Kesir Fatır Suresinin 14. ayet-i kerimesini zikreyledikten sonra şunları söyler;

يعني الآلهة التي تدعونها من دون الله لا تسمع دعاءكم لأنها جماد لا أرواح فيها

''Bunlar öyle ilahlardır ki (!) müşrikler Allah'tan gayrı kendilerine dua ettiklerinde duymazlar zira bunlar ruha sahip olmayan taşlar veya odunlardır.''

NETİCE

Şunu belirtmeliyiz ki, Allah'a yapılan dua ibadetin ta kendisidir ama her dua ibadet değildir bunu şu ayet-i kerimeden anlıyoruz;

لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًاۜ

''Peygamberin duâsını aranızda birbirinize ettiğiniz duâ gibi farz etmeyin.''

Elmalılı Hamdi Yazır'ın tercümesinden anlıyoruz ki dua burada çağırmak, da'vet etmek gibi manalara tekabül eder. Eğer Allah'an başkasına dua etmek mutlak manada şirk olsaydı bu ayet bağlamında Peygamberi çağırmak/dua etmek de şirk sayılırdı. Bu iki ayet-i kerime velilerden medet umulmasının şirk olmasına delil değildir. zira veliler ve bu taştan putları karşılaştırmak gerekirse; Veliler insan olmaları hasebiyle hurma çekirdeğinin zarından çok daha fazlasına sahiptirler ama bu putlar bu kadarına bile sahip olamazlar. Bu ayette geçen putların ruhu bile yoktur ki duymazlar, görmezler ama veliler tabiat icabı bi-iznillah hem görürler hem duyarlar. hemde keramet icabı başkalarının göremediğini görür ve duyarlar.

YAŞLARI GENÇ VE KIT AKILLI HARİCİ FIRKASINI TANIYALIM

Başlıkta belirttiğimiz gibi genç yaşta eşkiyalık şerbetini içmiş bi-idrak, akılsız gençlerden müteşekkil bu güruhu Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم şöyle tarif ediyor;

إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ سَيَخْرُجُ قَوْمٌ فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَحْدَاثُ الْأَسْنَانِ سُفَهَاءُ الْأَحْلَامِ يَقُولُونَ مِنْ خَيْرِ قَوْلِ الْبَرِيَّةِ لَا يُجَاوِزُ إِيمَانُهُمْ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنْ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنْ الرَّمِيَّةِ فَأَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنَّ فِي قَتْلِهِمْ أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Ahir zamanda yaşları küçük, akılları zayıf birtakım gençler ortaya çıkacak. Yaratıkların en hayırlısının صلي الله عليه و سلم sözünden söylerler ve Kur'an okurlar, ama okun yaydan çıkıp fırladığı gibi dinden çıkarlar. İmanları gırtlaklarından öteye geçmez. Onlara nerede rastlarsanız onları öldürün. Kuşkusuz, onları öldürmek, kıyamet günü, öldürenler için bir bir mükâfat sağlar. (Buharî, Menakıb, 25; Benzer rivayet Ebu Davud, Sünnet, 31).

İmam Nevevi رحمه الله şöyle şerh düşer;

كَقَوْلِهِمْ لَا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ وَنَظَائِرِهِ مِنْ دُعَائِهِمْ إِلَى كِتَابِ اللَّهُ تَعَالَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ

Hüküm ancak Allah'a aittir vesair (Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse onlar kafirlerin ta kendileridir.) sözler sarfederler ve Allah'ın kitabına güya çağırırlar.

Yine İmam Nevevi رحمه الله der ki;

هَذَا تَصْرِيحٌ بِوُجُوبِ قِتَالِ الْخَوَارِجِ وَالْبُغَاةِ وَهُوَ إِجْمَاعُ الْعُلَمَاءِ

(Onlara nerede rastlarsanız onları öldürün. Kuşkusuz, onları öldürmek, kıyamet günü, öldürenler için bir bir mükâfat sağlar.)

ibaresi bize sarahaten bildirirki, Hariciler, ve başkaldıran isyancılarla savaşmak vaciptir bu ulemanın icmasıdır.

İBN TEYMİYYE BU TEKFİRCİ GÜRUHU İFŞA EDİYOR!

من عيوب أهل البدع، تكفير بعضهم بعضًا، ومن ممادح أهل العلم أنهم يُخطِّئون ولا يكفِّرون

Bidatçilerin ayıplarından biriside birbirlerini tekfir etmeleridir, İlim ehlinin övülmesi gereken özelliği ise birbirlerini hatalı görüp tekfir etmemeleridir.

BİRİNCİ DELİL

حَدَّثَتْنِي مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَاتَ عِنْدَهَا فِي لَيْلَتِهَا، ثُمَّ قَامَ يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ فَسَمِعَتْهُ يَقُولُ فِي مُتَوَضَّئِهِ: «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ» ، ثَلَاثًا، «وَنُصِرْتُ وَنُصِرْتُ» ، ثَلَاثًا، قَالَتْ: فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ بِأَبِي أَنْتَ سَمِعْتُكَ تَقُولُ فِي مُتَوَضَّئِكَ «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ» ، ثَلَاثًا، «وَنُصِرْتُ نُصِرْتُ» ، ثَلَاثًا، كَأَنَّكَ تُكَلِّمُ إِنْسَانًا فَهَلْ كَانَ مَعَكَ أَحَدٌ؟ قَالَ: «هَذَا رَاجِزُ بَنِي كَعْبٍ يَسْتَصْرِخُنِي، وَيَزْعُمُ «رأَنَّ قُرَيْشًا أَعَانَتْ عَلَيْهِمْ بَنِي بَكْر ،

Meymune bint-i Haris رضي الله عنها anlatıyor; Allah Rasulu صلى الله عليه وسلم geceyi Hazret-i Aişe'nin kendi gecesinde geçirdi. Sonra kalktı namaz için abdest almaya başladı. Tam bu esnada abdest aldığı yerde üç kere Yardım olundun! veyahut üç kere Lebbeyk! deyu sesleniverdi. Aişe annemiz, Allah Rasulu abdesthaneden çıkınca kendisine dedi ki; "Ya Rasulallah anam babam sana feda olsun! Duydum ki abdesthanede üç kere lebbeyk veya üç kere yardım olundun diye seslendin. Yanında biri mi vardı ?Allah Rasulu صلى الله. عليه وسلم cevaben dedi ki; "Beni Ka'b kabilesinden bir raciz benden himmet istedi ve Beni Bekr kabilesine Kureyşin saldırdığını iddia etti!"

NETİCE

İstisrah olarak geçen kelimenin eş anlamlısı istiğasedir. El-Aşir mine'l-Fevaidi min Hadisi'l Mulahhas / Hadis No: 19 / İsnadı Hasendir. Cafer-i Sadık قدس الله روحه ve Yahya bin Süleyman el-Huzai dışında bütün ricali sikadır. Cafer-i Sadık dahi saduktur fakihtir imamdır. Yahya bin Süleyman ise saduktur hataları vaki olmuştur. İmam Tehanevi İ'lau's-sünen adlı eserinde (c:12-no:3828) İbn Hacer'in

bu hadisin bazı elfazını zikrettiğini ve kendi kaidesince sahih olduğunu belirtmiştir. İbn Hacer'in Fethu'l-Bari isimli eserinin yedinci cildinin 520. Sahifesinde ise bu lafızların arasında istiğasenin de geçtiği görülmüştür.

İKİNCİ DELİL

عن زيد بن وهب قال خرج عمر بن خطاب ذات يوم الي السوق المدينة فجعل يقول يا عمراه يا لبيكاه قال فسالناه عن خبره فقيل لنا ان عاملا من عماله امر رجلا ان ينزل في واد ينظركم عمقه فقال الرجل اني اخاف فضربه فنزل فلما خرج كز فمات فنادي يا عمراه فبعث عمر الي الوالي اما لولا اني اخاف ان تكون سنة بعدي لضربت عنقك

Hazreti Ömer رضي الله عنه bir gün Medine-i Münevverenin Çarşısına çıkıp ''Ya Umarah! Ya Lebbeykah! (Buyur! Yetiştim!) demeye başladı.Bizde bu olayın içyüzünü araştırmaya koyulunca bize denildi ki:''Kendisi adına çalışan amillerden birisi bir adama bir nehre girip derinliğini ölçmesini emretti. Adam korktuğunu ifade etmesine rağmen amil/komutan adama vurup zorla nehre soktu.Adam nehirden çıkınca titreyip vefat ettiği esnada ''Ya Ömer Yetiş!" diyordu.[9]

NETİCE

Hissemiz şudurki Hazreti Ömer رضي الله عنه adamın gıyabında; '' Niçin Allah'tan yardım istemedin, ben beşer halimle seni yüzlerce kilometre uzaktan nasıl duyayım sen hiç mi Fatiha suresinde sadece Allah'tan yardım isteniceğini öğrenemedin!?'' diye arkasından sitem etmemiştir.

Buradaki يا nida harfi olup 'ey' demektir. Ömer kelimesi münada(kendisine sesleninlen nida edilen)dır. Münadadan sonra gelen اه elif-i istiğase derler. Dolayısıyla bu kelimeden çıkarılan mana da Ey Ömer yardım et imdadıma yetiş yardım et olur.

Eğer bu manda değil ise o zaman şu soruyu sorarız.. Hazreti Ömer رضي الله عنه ölüm haberini aldığında يا لبَّيْكاه diye cevap veriyor. Biliriz ki lebbeyk emrine amadeyim manasına geliyor. Demekki يا عمراه denmesi Ya Ömer Yetiş! Manasını taşır.

ÜÇÜNCÜ DELİL

سَرَتْ سَرِيَّةٌ عَلَى عَهْدِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى أَرْجُلِهِمْ ، فَأَعْيَا رَجُلٌ مِنْهُمْ فَأَرَادَ أَنْ يُقِيمُوا عَلَيْهِ فَنَادَى : يَا عُمَرَاهُ ، فَمَضَوْا وَتَرَكُوهُ ، فَبَلَغَ ذَلِكَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَكَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنِ ابْعَثْ إلى بالرجل فبعث بِهِ إِلَيْهِ فَأَخَذَ قَنَاةً فَجَعَلَ يَضْرِبُهُ بِهَا وَيَقُولُ : يَا لَبَّيْكَاه

Hazret-i Ömer zamanında bir seriyye yola çıktı. Mücahitlerden birisi yoruldu ve dinlenmek istedi. Ordu kendisini terkedince Ey Ömer Yetiş! Diye bağırdı. Durum Hazret-i Ömer'e ulaşınca Ebu Musa'ya رضي الله عنه mektup yazıp seriyye komutanını kendisine göndermesini istedi. Komutan Hazreti Ömerin eline düşünce Hazreti Ömer kendisine (geride bırakılan mücahidi muhatap alarak) Ya Lebbeykah/Buyur Ben Burdayım deyu vurmaya başladı. [10]

[9] Müsnedü'l-Faruk/ İbn Kesir/ cild: 2 / Sayfa:263 / İsnadı Ceyyid

[10] Tarihu'l-Medine / İbn Şebbet / Cilt:3 /Sayfa: 28 Hadisin Hükmü: İbn Şebbet Tarikinden hadis sahihtir.

Hadisten/Eserden Çıkarılan Netice ve bir Mülahaza

Günümüz mütesalifleri nidanın ikiye ayrıldığını nisbi olarak gayb olana seslenen şahsın nidasının iki manaya şamil geldiğini söyler. Bu itirazcıların başını çeken Harranlı Şeyh insanın uzaktaki şahsa seslenmesinden kastın seslenen kişinin nida edilen şahsın suretini kalbinde tasavvur edip onu hayal dünyasında muhatap almaktan ibaret olduğunu belirtir. Bu sözün hakikatı vardır ama istiğaseye itiraz bağlamında değerlendirilmesi hatadır. Zira ikinci rivayette Ya Umarah diyen adamın canının son demlerinde Hazreti Ömerin suretini düşünmesi ve onu muhatap alması ile Ondan medet istemesi arasında bir tercih yapmamız icab ederse ikinci şıkkı seçmemiz akla münasip düşecektir çünkü biraz empati yapıp o boğulan adamın yerine kendimizi koysak ve o anı yaşasak boğulma esnasında o sureti düşünüp bu hayali sureti muhatap almak delillik addedilse gerek. O anda yapılacak en uygun iş bir varlıktan yardım almak olacaktır. Hem bu rivaytteki mücahid Ya Umarah derken Hazreti Ömerin suretini kalbe düşürmesinin bir manası yoktur. Niçin geride bırakılan bir adam o sıkıntı halinde sureti kalbe düşürsün ki birisinden yardım istemek varken... ki Hazreti Ömer de kastettiğimiz manayı addederek Ya Lebbeykah/Ben burdayım buyur! Demiştir.

DÖRDÜNCÜ DELİL

يا محمداه يا محمداه صلى عليك الله وملك السماء هذا حسين بالعراء مزمل بالدماء، مقطع الأعضاء، يا محمداه وبناتك سبايا، وذريتك مقتّلة تسفي عليها الصبا

(Kerbela faciasında İmam-ı Hüseyin'in رضي الله عنه şehadeti akabinde Zeyneb annemiz رضي الله عنها Rasulullah'a şöyle haykırmıştır.) Ya Muhammed yetiş! Ya Muhammed yetiş! Allah ve melekler sana salat ediyorlar. İşte! Hüseynin çölde kanlara bulanmış azaları kesilmiş.. Ya Muhammed Yetiş! Kızların esir edilmiş, zürriyetin şehit edilmiş.. bedenlerini çömün kumu örter.. [11]

Şeyh Muhammed Salih el-Muneccid'in İtirazı

https://www.kisa.link/MXXH adlı sitede mezkur selefi şeyhi bu tarz nidaların (ya Muhammedah, va'Umarah vb.) nudbe manasına tekabül ettiğini söyler ve bu konu bağlamında bir takım deliller sürer. Nudbeden kasıt herhangi elim bir vakıada zarar gören ve elem duyulan nesnenin bir varlıgın nida harfleriyle haykırılmasıdır. Bu rivayette Ya Muhammedah kavlini Ya Muhammed Yetiş deyu tercüme edilmesi de caizdir. Zira ibareye nudbe veya istiğase tayini alimler arasında dahi ihtilaf konusudur. Misalen İbn Ömer رضي الله عنه ayağı uyuştuğunda Ya Muhammedah demesini Molla Aliyyul Kari istiğase lafzına hamletmiş ve İbn Ömer Peygamberden himmet istemiştir manasını kastetmiştir. İleride açıklaması gelecektir.

[11] 10 İbn Kesir / el-Bidaye ve'n-nihaye / Cilt: 8 / Sayfa: 234

BEŞİNCİ DELİL

فقال أهل بيت من مزينة لصاحبهم، وهو بلال بن الحارث: قد هلكنا فاذبح لنا شاة. قال: ليس فيهن شيء. فلم يزالوا به حتى ذبح فسلخ عن عظم أحمر، فنادى: يا محمداه! فأري في المنام أن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، أتاه فقال: أبشر بالحياة، إيت عمر فأقرئه مني السلام

(Hazret-i Ömer zamanında yaşanan kıtlık esnasında Müzeyne Kabilesinden bir adama ailesi koyun kesmesini emretti) adamın ismi Bilal bin Haris idi ve koyunların ahı gitmiş vahı kalmış dedi. Ailesi ısrar edince bir koyunu hemen kemseye koyuldu, derisini kemikten ayırınca Ya Muhammed Yetiş! Diye nida etti akabinde geceleyin Rasulullahı صلى الله عليه و سلم rüyasında gördü. Allah Rasulu kendisine dedi ki; "Size hayatı müjdeliyorum! Ömer'e git benden kendisine selam söyle!"

Hadisin Sıhhati

İbn Kesir رحمه الله bu haberi el-Bidaye isimli eserinde zikreder. Bu eserin mukaddimesinde İsrailiyattan dahi haber naklederken Allah'ın izin verdiği ve Kur'an'a ve sünnete muhalif olmayanlarını esetinde nakletttiğini söyler ve ihticacın sadece Kur'an ve sünnetle ile ilgili oldugunu ileri sürer. Durum böyleyken mukaddimesinden anlaşılıyor ki bu beşinci rivayet dahi İbn Teymiyye'nin talebesi İbn Kesir nezdinde makbuldur. Çünkü yine bu eserinde kabir tevessülüne de karşı çıkanlara karşı sundugumuz bir rivayeti eserinde zikreder ve isnadının bir rivayetine ceyyid-kavi diğer bir senedine de bunun isnadı sahihtir der ve metinle alakalı bir itirazda bulunmaz.

ALTINCI DELİL

وذكر ضمره بن ربيعه، عن ابى شوذب، أن عمال الحجاج كتبوا إليه: أن الخراج قد انكسر، وأن أهل الذمة قد أسلموا ولحقوا بالأمصار، فكتب إلى البصرة وغيرها أن من كان له أصل في قرية فليخرج إليها فخرج الناس فعسكروا، فجعلوا يبكون وينادون: يا محمداه يا محمداه

Haccac'ın elemanları kendisine mektup yazarak; -Haricîlerin tamamı kırılmak üzere, Gayrimüslimler müslüman olup şehirlere yerleştiler. diyince,Haccac da Basra ve diğer şehirlere yazı gönderip şöyle emretti; -Kimin köyde akrabaları varsa onların yanına taşınsın. Bunun üzerine halk dışarı çıkıp kamp düzenindeyken ağlamaya ve nida edip bağırmaya başladılar! - Ya Muhamedah![12]

Mülahaza

Nidanın veyahut gaybteki şahsa seslenmenin iki boyutnun (nudbe ve istiğase) dahi hakikatı vardır. Bu rivayette kalbe ağır basan mana nudbe gibi gözüksede nudbenin de istiğase ile alakalı bir boyutunu zikretmek icab eder. Mesela bu rivayet cihetinden düşünecek olursak ve buradaki Ya Muhammedah ibaresine Yetiş Ya Muhammed değilde nudbe manasını vererek kasdedilen mananın yaşanın olayın vahameti esnasında Rasulullahın yaşadığı musibetleri hatra getirip onun suretini kalbe indirmek maksadıyla yaşanan elemi haykırmak olduğunu farz edecek olursak şu hakikati serd etmek icab eder.

[12] Tarihu't-Taberi / Cilt: 6 / Sayfa: 381

Beşinci rivayete tekrar müracaat edip oradaki nidanın nudbe oldugunu velevki takdir edin. Neticede nudbenin neticesinin Rasulullahı صلي االله عليه و سلم rüyada görmek olduğunu idrak edeceğiz. Zira bu nida Rasulullahla nida eden kişi arasında ruhani bir etkileşime ve rabıtaya sebeb olmuştur.

Bu rivayetin mülahazasına geri dönelim. Burada ki nidada mana nudbe bile olsa beşinci hadiste anlaşıldığı üzere nudbenin ruhlar arasında beşinci rivayette olduğu gibi bir irtibata sebeb teşkil edebileceğini de bilmek gerekir. Daha iyi anlayabilmek için İbn Teymiyyenin sözü üzerinden yola çıkalım;

İbn Teymiyye bu tarz nidalardan maksadın istiğase değil bilakis kalbe düşürülen münadayı tasavvur edip kendisinin muhatap alınması olduğunu söyler. Buna teallukun bih denir. Yani Türkçedeki karşılığı bağlanma.. Hazreti Hasan imam Tırmizinin Şemail-i Muhammediyye adlı eserinde naklettiği üzere Rasulullahın صلي الله عليه و سلم vasıflarını çok iyi anlatan dayısına;

و انا اشتهي ان تصف لي منها شيء فاتعلق به

Yani Türkçesi; “Ey dayıcım bana Rasulullahın suretini siretini anlat ki kalbimde tasavvur ederek kalbimi ona bağlayayım demiştir.'' Bu bağlanma iki cihetten ruhların daha bedenler karşılaşmadan buluşmasına neden olur.

İbn Teymiyye Allah için sevilen bir şahsı kalbte tasavvur etmenin sevilene karşı muhabbetin ziyadeleşeceğini söyler. Bu tasavvur neticesinde ziyadeleşen muhabbet neticesinde ve bu bağlamda nakledeceğimiz iki hadis dahi ruhların daha bedenler karşılaşmadan buluşabileceğine delalet eder.

Sahabenin Allah Rasulune olan şedid sevgisini düşünün. Bu sevgi asla inkar edilemez. Bu aşk insanlar arasında bir çeşit ruhani etkileşime sebeb olur.

قل ليلة تاتي علي الا و انا اري فيها خليلي صلي االه عليه و سلم و انس يقول ذلك و تدمع عينيه

Yukarıda arapçasını verdiğimiz haberde Enes bin Malik رضي الله عنه her gece Allah Rasulunu (Sav) gördüğünü ve gözyaşlarına boğulduğunu anlatır. Rüyada Allah Rasulunu (sav) görmek bizzat kendisini görmektir. Zira Allah Rasulu (sav) buyurur ki;

من راني في المنام فسيراني في اليقظة ازو لكانما راني في اليقظة

Kim beni rüyasında görürse uyanıkken de görecektir,veya uyanıkken görmüş gibi olacaktır . Elbette şeytan benim şeklime giremez

Bilmiş oldukki Bir insanı çokça tasavvur edip onun suretini ve siretini düşünmek onu sevmeye sebeb olur. Sevgi kapler arasında köprü kurup, mahbubta kendisini fena eyler ve en sonunda ruhlar biraraya gelir.

Evet, İstiğase bağlamından pek bir uzaklaştık gibi gözükebilir ama durum öyle değil biraz tefekkür bu işin anlaşılmasını sağlar inşallah.

YEDİNCİ DELİL

من طريق أبي بكر بن عَيَّاش قال حدثنا أبو إسحاق عن أبي سعيد قال: كنت أمشي مع ابن عمر فخدرت رجله فجلس فقال له رجل اذكر أحب الناس إليك فقال: يا محمداه، فقام فمشى

İshak bin Ebu Said anlatıyor; Bir defasında İbn Ömer رضي الله عنه ile beraber yürüyoduk, akabinde İbn Ömer'in ayağı uyuştuve oturdu. Birisi de ona en sevdiginin kişiyi zikret deyince İbn Ömer رضي الله عنه Ya Muhammed Yetiş deyu seslenince krampı geçti ve ayağa kalkıp yürüdü.[13]

Mülahaza

Molla Aliyyul Kari رحمه الله bu hadis hakkında şöyle demektedir; İbn Ömer sevgisini istiğase şeklinde ifade etti. [14] Ya Muhammedâhu İstiğase mi yoksa nudbe mebdup mu bunu anlamak lazım. Arapça ve diğer bütün dillerde ibareden ne kastedildiği cümlenin evvelinde ve sonrasındaki anlatılan olayın bütünlüğüne bakılarak siyak ve sibakına bakılarak belirlenir.

İbarenin ne kastedildiği Siyak ve sibak bütünlüğü göz ardı edilerek yapılması bizi mefhumu anlama hususunda semeresi olmayan bir açmaza sürükler.

"Ya Muhammed" sözünün yardım istememi yoksa acıdan, yada evladını kaybetmeden sonra söylenen yakınma, ağıt, hasreti ifade eden "Vah Yavrucum" "Vah Muhammedimm" gibi bir manadamı söylendiğini anlamak için Abdullah ibn'ü Ömer (radıyallâhu anhümâ) olayında "Ya Muhammed" söyleyenin yaşadığı olaya ortama siyak sibaka bakmak lazımdır. Abdullah ibn'ü Ömer (radıyallâhu anhümâ)'in Ayağı uyuşmuştu acısı var iken bu sözü söylüyor. "Ya Muhammed" derken yakınma, acısını belirtisi olarak, hasret ifadesi manasında "Vah Muhammedimm" demediği denmeyeceği zekası belli seviyede olanlar için anlaşılacak bir durumdur. Asıl maksadın yardım talep etme manasında olduğu ortadadır.

SEKİZİNCİ DELİL

نقله سبط ابن الجوزي في مرآة الزمان: أنَ المعتصم كان جالسا في مجلس أنسه والكأس في يده ؛ فبلغه أنَ امرأة شريفة في الأسر عند عِلْج من علوج الروم في مدينة عمورية؛ وأنَه لطمها على وجهها يوما فصاحتْ: وامعْتصِماه؛ فقال لها العِلْجُ: مايجيء إليك المعتصم إلاَ على أبلق. فلمَا سمع ذلك اغتم غمَا شديدا

İbnü'l-Cevzi'nin torunu bizlere naklediyor. (Abbasi Halifelerinden) Mu'tasım elinde bardağıyla arkadaşlarıyla beraber bir mecliste oturuyorlardı. Kendisine bir haber ulaştı ve haberde Ehl-i Beyt soyundan bir hanımefendi Amuriyye şehrinde bir Rum kabadayısının elinde esir düşmüştü, Bu külhanbeyi seyyide annenin yüzüne tokat atınca annemiz; ''Ya Mu'tasım Yetiş!'' diye bağırdı! Kabadayı da bu söze binaen dalga geçercesine ''Mu'tasım ancak alaca at üzerinde gelir seni kurtarır.'' Dedi. Haberi alan Halife Mu'tasım öyle bir hüzünlendiki.... [15]

---

[13] Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyleti /İbn Sünni / sayfa:114

[14] Molla Aliyyü'l Kari Şifa şerhi Şerh-üş Şifa 2. Cild sayfa 41 Daru Kutubül İlmiyye baskı

[15] Kitabu Ahbari'd-Düvel ve Asari'l-Evvel fi't-Tarih / Cilt:2 / Sahife:100

Mülahaza

Apaçık belli oluyor ki burada Seyyide annemiz gayb olan şahsa nida etmiş ve ondan medet ummuştur. Bu kıssa pek bir meşhurdur.

İSTİSMAR EDİLEN BİR AYET; "SADECE SENDEN YARDIM İSTERİZ" HANİ SADECE ALLAHTAN YARDIM İSTENECEKTİ ?

Allahım sadece sana ibadet eder sadece senden yardım isteriz deyu müslümanları tekfir eden mütesalif fırka için için şu rivayeti sunacağız;

عبد الله بن أحمد بن حنبل قال سمعت أبي يقول حججت خمس حجج اثنتين راكب وثلاث ماشي أو ثلاث راكب واثنتين ماشي فضللت الطريق في حجة وكنت ماشيا فجعلت أقول يا عباد الله دلوني على الطريق قال فلم أزل أقول ذلك حتى وقفت على الطريق أو كما قال أبي

Ahmed bin Hanbel'in oğlu anlatıyor رحمهما الله *özetle anlatmak gerekirse Büyük imam beş kez hac eylemiş bir defasında yolu kaybetmiş. Tek başınayken normal şartlarda sadece Allah'tan yardım istenilmesi icab edecekken Ey Allah'ın kulları yardım edin deyu gaybten yardım istemiş ve yolunu bulana kadar yardım istemeye devam etti.* [16]

وعن ابن عباس أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إن لله ملائكة في الأرض سوى الحفظة يكتبون ما يسقط من ورق الشجر، فإذا أصاب أحدكم عرجة بأرض فلاة فليناد: أعينوا عباد الله"

İbni Abbas Radıyallahu Anhumadan rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte de Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Şüphesiz ki Allah Teala'nın, hafaza meleklerinin dışında yeryüzünde melekleri vardır ki ağaç yapraklarından düşenleri yazarlar. Sizin birinize çöl arazisinde bir aksaklık isabet ederse, 'Ey Allah'ın kulları! (Bana) yardım edin' diye seslensin." [17]

" إِذَا أَضَلَّ أَحَدُكُمْ شَيْئًا أَوْ أَرَادَ أَحَدُكُمْ عَوْنًا وَهُوَ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا أَنِيسٌ، فَلْيَقُلْ:"يَا عِبَادَ اللَّهِ أَغِيثُونِي، يَا عِبَادَ اللَّهِ أَغِيثُونِي، فَإِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا لا نَرَاهُمْ"، وَقَدْ جَرَّبَ ذَلِك

Utbe ibni Gazvan Radıyallahu Anhdan rivayet edilen bir Hadis-i Şerifte, Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Sizin biriniz bir şey kaybederse yahut yanında arkadaşı bulunmadığı bir yerde yardım dilerse 'Ey Allah'ın kulları bana yardım edin! Ey Allah'ın kulları bana imdat edin!' desin. Çünkü Allah'ın bizim görmediğimiz kulları vardır."

Taberani hadisin sonunda derki ; وَقَدْ جَرَّبَ ذَلِكَ/hadis tecrübe edilmistir.

Bu hadis ile amel edenlerden biri Imam Nevevidir ;

قلت: حكى لي بعض شيوخنا الكبار في العلم أنه افلتت له دابّة أظنُّها بغلة، وكان يَعرفُ هذا الحديث، فقاله؛ فحبسَها الله عليهم في الحال. وكنتُ أنا مرّةً مع جماعة، فانفلتت منها بهيمةٌ

[16] Kaynağımız İmam Beyhaki رحمه الله ın telfi ettiği Şuabu'l-İman adlı eserin 10. Cildinin 141. Sahifesidir. İsnadı ceyyid olarak tayin edilmiştir.

[17] (Heysemi, Mecmauz Zevaid ravileri sikadir 17104) / Molla Aliyyul Kari Hadis hasendir, ve tecrübe edilmiştir. (Şerhu Husnil Hazin s.378)

وعجزوا عنها، فقلته، فوقفت في الحال بغيرِ سببٍ سوى هذا الكلام.

İmam Nevevi Radıyallahu Anh şöyle demiştir:

"İlimde büyük hisse sahibi olan bazı şeyhlerimiz, içlerinden birinin katırı kaçtığında bu Hadis-i Şerifle amel ederek, Allah'ın kullarından yardım istediklerini ve o anda hayvanlarının bulunduğunu bize nakletmişlerdir.Bir kere benim de aralarında bulunduğum bir cemaatte, hayvan kaçmağa başladı, insanlar onu tutmaktan aciz kalınca ben bu isti'ane'yi (yardım isteme lafzını) söyledim.Benim bu sözümden başka görünen hiçbir sebep ortada yokken hayvan o anda durdu."

İmam Nevevi gibi Şafi'i mezhebinde içtihad mertebesine ulaşmış büyük bir alimin bu beyanı bu Hadis-i Şerifin sağlamlığına ve bununla amel etmenin cevazına (İslam'a uygun olduğuna) açıkça delalet etmektedir.

Molla Aliyyul Kari hadis hakkında şöyle buyuruyor;

المراد بهم الملكة او المسلمون من الجن او رجال الغيب المستمون بابدال

Allah'ın kullarından murad müslüman cinler, melekler yada ebdal denilen gayb erenleridir.

GAYB ERENLERİNİN VARLIĞININ İSBATI

İbn Hacer el-Askalani رحمه الله demiştir ki;

الابدال وردت في عدة اخبار منها ما يصح و ما لا يصح

’’Ebdaller hakkında varid olan haberler arasında sahih olanlarıda sakim olanlarıda mevcuttur.’’

Büyük lügat alimi İmam Zebidi رحمه الله ise İbn Hacer’in sözünü nakledip İbn Teymiyye’ye reddiye sadedinde şunları söyler;

و بهذا يظهر بطلان زعم ابن تيمية انه لم يرد لفظ الابدال في خبر صحيح و لا في خبر ضعيف الا في خبر منقطع و ليته نفي الرؤية بل نفي الوجود و كذب في ادعي الورود

’’İbn Hacer’in bu sözüyle İbn Teymiyye’nin iddiasının batıl olduğu zahir oluyor. Kendisi kırklar/ebdallarla alakalı ne zayıf ne de sahih hiçbir hadisin bulunmadığını sadece bir tane munkatı hadisin mevcut olduğunu söylemiştir. Keşke sadece görmediğini söyleseydi de bu konuda ki hadisi şerifleri inkar etmeseydi…’’

İmam Suyuti رحمة الله عليه Nüketü’l-Bediat adlı eserinin 240. Sahifesinde dedi ki;

ومِثْلُ ذلكَ بالِغٌ حَدَّ التواترِ المعنويِّ لا مَحَالَةَ بِحيثُ يُقْطَعُ بصِحَّةِ وُجُودِ الأبدالِ ضَرُورَة

’’’Bu gibi haberlerin kesreti (kırklar hakkında) manevi tevatür derecesine çıkmıştır. Buda ebdalların varlığını zaruri kılmakta ve inkar edilmesine mahal vermemektedir.’’

Ebdaller ile Alakalı Bazı Rivayetler

لن تخلوَ الأرضُ مِن أربعينَ رجُلًا مِثْلَ إبراهيمَ خليلِ الرَّحمنِ فبِهِم يُسقَوْنَ وبهم يُنصَرونَ ما مات منهم أَحَدٌ إلَّا أبدَل اللهُ مكانَه آخَرَ قال وسمِعْتُ قَتادةَ يقولُ لَسْنا نشُكُّ أنَّ الحَسَنَ منهم

Rasulullah صلي الله عليه و سلم buyurdu ki;

"Yeryüzü asla Halil İbrahim عليه السلام misali kırk kişiden boş kalmaz. Onlar sayesinde suya kavuşur onlar sebebiyle yardım olunursunuz. Herkimi vefat ederse Allah yerine başkasını geçirir." Katade dediki; Biz asla Hasan'ın (Basri) onlardan olduğundan şüphe etmedik. [18]

الأبدالُ في أمتي ثلاثونَ بهم تقومُ الأرضُ ، وبهِم يُمطَرونَ ، وبهم يُنصَرون

''Ümmetimin ebdalleri otuz kişidir. Bunlar vesilesiyle yeryüzü kaim olur, bunlar sayesinde yağmura kavuşur ve yine bunlar sebebiyle yardıma ulaşırsınız.'' [19]

فِيهم الأبدالُ فبهم تُنصَرونَ وبهم تُرزَقون

''Onlar arasında ebdaller vardır, onlar sayesinde yardıma kavuşur ve yine onlar sebebiyle rızıklandırılırsınız.''[20]

Ebdallerin Sahip Olduğu Kerametler

Görüldüğü üzere ebdallerin varlığı haktır, onlar vesilesiyle rızıklandırılıyor onlar sebebiyle Müslümanlar küffara karşı yardım olunuyor, ve dünya bu zatların sayesinde kaim duruyor. Bu hadis-i şeriflerin delalet ettiği manada Allah'ın bu kullarına vermiş olduğu özel harikulade kerametvari ikramlar söz konusudur. Bu zatlar Allah'ın veli kullarıdır. Veli hadisini nakletmemiz gerekirse;

مَنْ عادى لي وليًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالحرب، وما تَقَرَّبَ إليّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أحبَّ إليَّ مما افترضت عليه، ومايزال عبدي يتقرب إليّ بالنوافل حتى أحبه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصرَهُ الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، وإن سألني لأعطينه ولئن استعاذني لأعيذنه، وما تَرَدَّدْتُ عن شيءٍ أنا فاعله تَرَدُّدِي عن نفس المؤمن يكره الموْتُ وأنا أكره مساءَته

"Allah Teâla Hazretleri şöyle ferman buyurdu:

"Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim.Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynî veya kifaye) şeyleri eda etmesidir.Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder, sonunda sevgime erer.Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı (aklettiği kalbi, konuştuğu dili) olurum.Benden bir şey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum.Ben yapacağım bir şeyde, mü'min kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüte düşmedim: O ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem."

Şimdi bu hadis-i kudsi'den alimler bu velilere harikulade hallerden keramet bağlamında Allah Teala neler ikram etmiş

[18] El-Haberu'd-Dal Ala Vucudi'l-Kutbi ve'l-Evtadi ve'n-Nücebai ve'l-Ebdal s:23
Daru'l-Beyruti Dimaşk/ Heysemi isnadına hasen demiştir.

[19] A.g.e s:37 Allame Münavi isnadına sahih demiştir.

[20] A.g.e s:46 Allame Münavi isnadına hasen demiştir.

bu konuda neler anlamışlar onları aktaralım;

İmam Suyuti Hazretleri Teyidü'l-Hakikati'l-Aliyye ve Teşyidü't-Tarikü'ş-Şazeliyye adlı eserinde bu hadisi şöyle şerh eder.

''Bu hadiste Allah'ın kulla veya kulun Allah'la bir (ittihad olduğu veya ona hulul ettiğine dair bir mana söz konusu değildir.Bilakis, ''Onun gören gözü, işiten kulağı olurum.'' Sözü, ''Onun Yaratıcısı, rızık vereni olurum ve böylece o benimle var olur ve benimle rızıklanır.'' Manasındadır.Bu anlattığımız aslında yeterli bir cevaptır.Ancak, ''Onun gören gözü, işiten kulağı olurum.'' İfadesiyle asıl anlatılmak istenen şey şudur.Yani kula, Semi' ve basar sıfatlarımla tecelli ederim. Bu tecellimle kulun batını işitmesi ve görmesi kuvvetlenir. Böylece tecelli sayesinde daha önce işitmediği ve görmediği şeyleri işitmeye ve görmeye başlar.Buna misal, duyu organları sağlam olup, içinde eşya bulunan ancak karanlık sebebiyle etrafında bulunanları görmeyen adamın halidir ki şayet ışık yanacak olsa, orada bulunan eşyayı bu ışık sayesinde de görebilecektir.Adamın gerçeği ışık sayesinde gördüğüne dair hiçbir şüphe yoktur.Yine aydınlatan ışık, onunla ittihad etmemiştir. Her ne kadar etrafındaki eşyaları ışık sayesinde ışıkla görebilmişsse de ondan bir cüz olmamıştır.''

Yine İbn Teymiyye Mecmuul-Fetava adlı eserinin 11. Cildinin 313. Sahifesinden itibaren şöyle şerheder.

''İlim çeşidinden harikulade kerametlere gelince; Bazen başkalarının duymadığını duyar. Bazen uykudayken veya yakaza halindeyken başkalarının görmediğini görür. Bazen başkalarının bilemeyeceği ilimleri vahyen ve ilhamen bilir. Bunlara misal olarak zaruri ilimler ve sadık feraset gibi çeşitleri örnek verilebilir.

Bunlara müşahede veyahut keşif denir.

Kudret çeşidinden harikulade kerametlere gelince; Buna 'te'sir' de denir. Himmet, sıdk veya galebe etme hususunda da'vet olarak da kabul edilir.

İbn Kayyım el-Cevziyye Kitabu'r-Ruh kitabının 305. Sayfasında kendisi Allah ile görür Allah ile duyar hadisi için şöyle demektedir.

''Yüce Allah kudsi bu kudsi hadiste, kendisine yaklaşan kuluna olan sevgisinin faydalı olacağını belirtmiştir.Allah kulunu sevince kulağına, gözüne , eline ve ayağına yaklaşır.Artık gözü Allah ile görür, kulağı Allah ile duyar. Onunla tutar onunla yürür.Kalbi eşyaların gerçeklerinin belirdiği saf ayna gibi olur.Firasetinde oldukça az yanılır.Çünkü kul Allah ile varlığa bakınca onu olduğu gibi görür.Allah cc ile işitince onu olduğu gibi görür.Ancak bu gayb bilgisinden sayılmaz.

Yüce Allah'ın hakikatlerinin suretlerini görmeye mani olan vesvese, hayal ve batıl izlerden uzak, nurla kaplı, kendine yakının kulunun kalbine attığı hak ile hakikatlerin suretlerini görüp bilir.''

Şevkani velilerin keşfi bağlamında diyor ki:

''Kendisine bu yüce bağışların ve güzel sıfatların ihsan edildiğibir kimseden şeriata zıt düşmeyecek kerametlerin görünmesi uzak bir ihtimal değildir. Çünkü veli, Allah CC'a dua ettiğinde onun duasını kabul eder, istediğini kendisine verir.Velilerin çoğunda görünen uzak mesafeleri kısa zamanda kat etme, isabetli keşifler yapma ve beşeri kuvvetlerin ekserisinin aciz kaldığı işleri başarma gibi fevkalade halleri şeytani işler ve iblisi

tasarrufatlar olarak kabul edenler isabetli davranmamışlardır.Zira bu iddia çok açık bir yanılmadır. Çünkü duası kabul olunan bir velinin Allah'tan kendisini ulaşması aylar süren en uzak mesafelere bir anda ulaştırmasını isteyebilir, bunun gerçekleşmesi imkansız değildir. Hak Teala dilediği olan dilemediği olan, her şeye kadir, kuvvet sahibi iken velilerden kendisine bu gibi isteklerde bulunanın duasına icabet etmemesine ne sebeb olabilir?Zira Allah Teala nakletmiş olduğumuz kudsi hadiste:'' Benden bir şey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum. ''Buyurmuştur.''[21]

Büyük müfessir ve akaid alimi Fahruddin Er-Razi (ام حسبت ان اصحاب الكهف) ayetinin tefsirinde şöyle diyor.

''Aynı şekilde, kul taatlere devam edince; Allahın onun için bir kulak ve bir göz olurum demekte olduğu makama varır.

Allah'ın celalinin nuru onun için bir kulak olunca yakını ve uzağı işitir. Şu nur onun için bir göz haline gelince yakını ve uzağı görür. Şu nur onun için bir el olunca zorda, kolayda, yakında ve uzakta tasarruf görmeye muktedir olur.''

İbn Teymiyye Mecmuul-Fetava adlı eserinde 3. Cildin 156. Sahifesinde der ki;

''Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhebinin asıllarından birisi evliyaların kerameti olduğunu tasdik etmektir ki Allah onların eliyle birtakım fizik-ötesi/harikulade olaylar izhar ettirir.

Bu kerametlerin iki çeşidi vardır. Birincisi birtakım ilimler ve keşiflere muttali olmaktır. İkinci çeşidi ise bir takım harikulade kudret ve tesir sergilemektir.

Kehf Suresinde geçen geçmiş ümmetlerdeki olaylar buna misaldir. Bu ümmetin sahabesinde, tabiininde ve diğer devirlerde gözüken kerametlerde dahildir. Kıyamete kadar devam edecektir.''

Evliya'nın Sahip Olduğu Kerametlerden Biri: Tayy-ı Mekan

Kelime olarak; mekânı ve kayıtlarını ortadan kaldırmak anlamına geliyor. Istılah olarak ise; velayet makamına ulaşmış bir şahsın bir anda ve bir zamanda muhtelif yerlerde görünmesine denir. Somuncu Baba hazretlerinin, Bursa Ulu camiinin üç ayrı kapısından aynı an ve zamanda çıkması buna örnek olarak verilebilir. Tasavvuf kaynaklarında bunun çok örnekleri vardır.

BU KERAMET İLE ALAKALI BİLİMSEL BİR ÇALIŞMA SADEDİNDE ŞU VİDEOYU SEYREDEBİLİRSİNİZ!

https://www.youtube.com/watch?v=dvkkGYC3a8w

Peygamber efendimizin birkaç dakika zarfında yaşamış olduğu Miraç hadisesi hem tayy-ı mekâna hem de bast-ı zamana en büyük ve en güzel misaldir. Biz de hayal melekesi ile arzımızla arasında yüzlerce ışık yılı mesafesi olan yıldızlara seyahat edebiliyoruz. Veya akıl aleti ile ahiret alemlerini tayahhül edip temaşa edebiliyoruz. Rüya ile de ruhen misal alemine yolculuk yapabiliyoruz.

TAYYI- MEKAN AYNI ZAMANDA YÜZLERCE KİLOMETRELİK MESAFEYİ TEK ADIMDA KATETMESİ OLARAK DA AÇIKLANIYOR ARAPLAR BU KERAMETE SAHİP İNSANLARA ASHAB-I HUTVE DİYOR. BU KERAMETİN SÜNNET BAĞLAMINDA

[21] Allah Dostları Tevhid Yayınları sayfa 28

MÜMKÜNLÜĞÜNÜ AÇIKLAMAK DA KABİLDİR

Evvela Rasulullah'ın صلي الله عليه وسلم şu buyruğunu nakledelim; Elbani isnadına sahih demiştir.

وِ عليكم بالدُّلجةِ فإنَّ الأرضَ تُطوى بالليل

Size gece yürüyüşünü gerekir, zira geceleyin yeryüzü dürülür ve katlanır.

Sahih-i Müslimde geçen başka bir hadis-i şerifte Allah Rasulu صلي الله عليه وسلم buyuruyor ki;

اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هذا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَه

Allahım seferimizi bize kolay eyle ve uzaklığını bizim için katla ve dür!

Bu hadis-i şerif bağlamında Sünen-i Ebi Davud tercümesi ve şerhinde sayfa 630 da deniliyor ki;[22]

Bu cümle Allah'ın dilediği zamanı ve mekanı tayyedeceğine bir işarettir. Nitekim Allah'ın bu işle görevli melekleri vardır. Allah Teâlâ istediği anda o melekler zamanı ve mekanı kağıt gibi katlayıp dürmek suretiyle zaman ve mekan sınırlarını altüst ederler.

Yine Elbani'nin sahih dediği bir hadisi tahkik edelim; Allah Rasulu صلي الله عليه و سلم buyuruyor ki;

إن ربِّي زوى لي الأرضَ ، فرأيْتُ مشارقَها ومغاربَها

Şüphesiz ki Allah bana yeri dürmüş ve suretle doğuyu da batıyı da görmüşümdür.

Bu hadiste kullanılan زوي fiili yukarıdaki iki hadiste geçen طوي fiiliyle eş anlamlıdır ve katlamak,dürmek manasına gelmektedir.

İMAM ALUSİ NEML/40. AYET BAĞLAMINDA BELKIS'IN TAHTININ NASIL TAYYI MEKAN SURETİYLE GETİRİLDİĞİNİ ANLATIYOR

وفي كيفية وصول العرش إليه عليه السلام حتى رآه مستقراً عنده خلاف. فأخرج ابن أبي شيبة وابن المنذر وابن عساكر عن ابن عباس أنه قال لم يجر عرش صاحبة سبأ بين السماء والأرض ولكن انشقت به الأرض فجرى تحت الأرض حتى ظهر بين يدي سليمان وإلى هذا ذهب مجاهد وابن سابط وغيرهما. وقيل نزل بين يدي سليمان عليه السلام من السماء وكان عليه السلام إذ ذاك في أرض الشام على ما قيل رجع إليها من صنعاء وبينها وبين مأرب محل العرش نحو من مسافة شهرين. وعلى القول بأنه كان في صنعاء فالمسافة بين محله ومحل العرش نحو ثلاثة أيام. وأياً ما كان فقطعه المسافة الطويلة في الزمن القصير أمر ممكن وقد أخبر بوقوعه الصادق فيجب قبوله. وقد اتفق البر والفاجر على وقوع ما هو أعظم من ذلك وهو قطع الشمس في طرفة عين آلافاً من الفراسخ مع أن نسبة عرش بلقيس إلى جرمها نسبة الذرة إلى الجبل

Belkıs'ın tahtının Süleyman عليه السلام'a ulaşmasının keyfiyeti hakkında hilaf vardır. İbn Ebi Şeybe, İbn Münzir ve İbn Asakir İbn Abbas رضي الله عنه'dan şu nakli yapar; Sebe kraliçesinin tahtı, sema ve arz arasında taşınamamış bilakis, yeryüzü yarılmış ve yeraltından seyr etmesi suretiyle Süleyman عليه سلام'ın gözü önünde zuhur etmiştir. Bu görüşe Mücahid, İbn Sabit ve gayrısı mutabakat etmiştir. Denildi ki; Bu taht,

22 https://ia802507.us.archive.org/17/items/EBUDAVUD_201405/EBU%20DAVUD.pdf

Süleyman ع Şamda iken kendisinin yanıbaşına semadan inmiştir. Denildiği üzere Şam'a San'a' şehrinden dönmüş. San'a' şehri ile arşın bulunduğu Ma'reb şehri arasında iki aylık mesafe vardı. San'a'da olduğunu farz edersek, Süleyman ع ile tahtın mahalli arasında üç günlük bir mesafe vardı. Her ne olursa olsun bu taht uzun bir mesafeyi çok kısa bir mesafede katetmiştir. Bu iş mümkündür ve vaki olmasını Sadık olan haber vermiştir ve kabul etmek gerekir. Facir olsun Salih olsun ittifak etmişlerdir ki tahtan daha büyük cisimler içinde uzun mesafeyi kısa sürede kat' etmek söz konusudur. Bunun bir misali de güneştir. Zira güneş göz açıp kapayıncaya kadar binlerce fersah yol kateder. Şunu da unutmamak gerekir ki, Belkıs'ın tahtının güneşe nisbeti, zerre'nin dağa olan nisbeti gibidir.

İMAM BİRGİVİ TAYY-I MEKANIN SADECE CANSIZ CİSİMLERDE DEĞİL EVLİYADA DAHİ ZUHUR EDEBİLECEĞİNİ SÖYLÜYOR

İmam Alusi رحمه الله adi cisimlerin tayyı mekanını kabul etmekle beraber, İmam Birgivi رحمه الله dahi bu tayy-ı mekanın keramet olarak velilerde görülebileceğini şöyle açıklıyor;

وكرامات الاولياء حق من قطع المسافة البعيدة في مدة القليلة

Evliya'nın kerametlerinden birisi de uzak mesafeleri kısa bir sürede kat edebilmeleridir.

İbn Teymiyye Gavsların Varlığını ve Tasarruf Sahibi Olduklarını İkrar Ediyor

Ebdaller konusunda İbn Teymiyye'nin bu konuda itirazı olduğunu ve bu konuyla alakalı hadisleri tamamen redettiğini nakletmiştik. Ama ilginç bir durumdur ki İbn Teymiyye; Mecmu'ul Fetava adlı eserinin 4. Cildinin 379. Sahifesinde Gavsların, kutupların varlığını ikrar edip onların meleklerin yapabileceği işleri yapacağını söylüyor;

أما النفع المتعدي والنفع للخلق وتدبير العالم فقد قالوا : هم تجري أرزاق العباد على أيديهم وينزلون بالعلم والوحي ويحفظون ويمسكون وغير ذلك من أفعال الملائكة . والجواب : أن صالح البشر لهم مثل ذلك وأكثر منه ويكفيك من ذلك شفاعة الشافع المشفع فى المذنبين وشفاعته فى البشر كى يحاسبوا وشفاعته فى أهل الجنة حتى يدخلوا ثم بعد ذلك تقع شفاعة الملائكة . وأين هم من قوله : (وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين)وأين هم من الذين ((يؤثرون على أنفسهم ولو كان بهم خصاصة)) ، وأين هم ممن يدعون إلى الهدى ودين الحق ، ومن سن سنة حسنة ، وأين هم من قوله : (إن من أمتى من يشفع فى أكثر من ربيعة ومضر) ، وأين هم من الأقطاب والأوتاد والأغواث والأبدال والنجباء؟

''Dediler ki: Ademoğlunun alimleri her nekadar benliklerinde türlü zıtlıkları barındırıyor olsa da, bu zatlar daha bir efdaldir.

Dünyada da ahirette nefse ilham ettikleri gibi de zikri ilham ederler.

Bir de şu da hakikat, kendileri mahlukat için kapsamlı bir menfaate sahip olup, alemi tedbir, kulların rızıklarının onların eliyle dağıtılması, meleklere ait hususi fiillere dahil olan vahyin(ilham) ve nice ilimlerin indirilmesi ve bunları koruyup bu ilimlerin gerektirdiği amellere tutunması misal olarak verilebilir.

el-Cevap: Salih bir kimse için bu tarz misaller ve daha fazlası söz konusudur. Şefaatçinin günahkarlara olan şefaati aslında misal olarak sana kafi gelir.

Muhasabe ettikleri gibi beşer için şefaat de buna dahil.

Evvela beşer olan şafi' ehl-i cennete şefaat eder ki, cennete girsinler. Sonra insanlardan sonra meleklerin şefaatine sıra gelir.

Melekler şefaat sıralaması konusunda şu ayetler mevcut iken bu konuda nerede mekanet tutarlar ki;

(Ve biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.) Enbiya/107

Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.(Haşr/9)

ve ayriyeten bu konuda nerede mekanet tutarlar, halbuki insanlar insanları hak olan dine ve hidayete ve güzel bir sünnet ihdas edene çağırırlar

Rasulullah (sav)'in şu hadisine bakın yine; ''Ümmetimden bir kimse beni Mudar ve beni Rebia'nın mevcutlarından daha fazla insana şefaat ederler.''

Meleklerin şefaat hususunda mekanetleri insanların salih olanına nisbetle nasıl yer tutarlar ki,

İnsanlar arasında Gavslar, Kutuplar, Evtadlar, Ebdaller ve Nücebalar mevcut iken.?’’

İbn Teymiyye, Gavs, Kutub gibi gayb erenlerinin Cebrail (as) gibi bir takım ilimler indirip birtakım ilahi ilhamlara muttali olduklarını ikrar ediyor. Ayrıca Mikail (as) gibi rızıkların onlar eliyle dağıtılmasının mümkün olduğunu tasdikliyor. Ve nice Meleklerin yaptığı işlerin kendilerinin de yaptığını ve daha fazlasının mümkün olduğunu söylüyor.

İbn Kayyım el-Cevziyye Ölülerin Tasarruf ve Himmetlerinin Devam Ettiğini Söylüyor

فللروح المُطلَقة من أسر البدن وعلائقه وعوائقه من التصرف والقوة والنفاذ والهمة وسرعة الصعود إلى الله والتعلق بالله ما ليس للروح المهينة المحبوسة في علائق البدن وعوائقه.

وقد تواترت الرؤيا في أصناف بنى آدم على فعل الأرواح بعد موتها ما لا تقدر على مثله حال اتصالها بالبدن من هزيمة الجيوش الكثيرة بالواحد والاثنين والعدد القليل ونحو ذلك،

وكم قد رُئى النبي ﷺ ومعه أبو بكر وعمر في النوم قد هزمت أرواحهم عساكر الكفر والظلم فإذا بجيوشهم مغلوبة مكسورة مع كثرة عددهم وعددهم وضعف المؤمنين وقلتهم.

ومن العجب أن أرواح المؤمنين المتحابين المتعارفين تتلاقى وبينها أعظم مسافة وأبعدها فتتألم وتتعارف فيعرف بعضها بعضا كأنه جليسه وعشيرة فإذا رآه طابق ذلك ما كان عرفته روحه قبل رؤيته؛ قال عبد الله بن عمرو ان أرواح المؤمنين تتلاقى على مسيرة يوم وما أرى أحدهما صاحبه قط ورفعه بعضهم إلى النبي.

وقال عكرمة ومجاهد: "إذا نام الإنسان فان له سببا يجرى فيه الروح وأصله في الجسد فتبلغ حيث شاء الله ما دام ذاهبا فالإنسان نائم فإذا رجع إلى البدن انتبه الإنسان وكان بمنزلة شعاع الشمس الذي هو ساقط بالأرض فأصله متصل بالشمس".

Bedenin esaretinden, alakasından, engellerinden kurtulan ruhlar için birtakım tasarruflar, kuvvetler, himmetler ve Allah Teala'ya süratle yükeslme vesair kesbeder. Bu özellikler bedende mahbus ruhlar için söz konusu değildir.

Tevatür derecesine çıkmıştır; Ademoğlunun çeşitli mertebelerindeki üyeleri rüyada görmüşlerdir ki, Bu ruhlar öldükten sonra hayattayken yapamayacakları işleri yapmış ve tek

başlarına veyahut sadece birkaç ruh nice orduları hezimete uğratmışlardır.

Nice zaman rüyada Rasulullah صلى الله عليه وسلم beraberinde Hazret-i Ebubekir ve Hazret-i Ömer'i bulundurup bu mübarek ervahın küfür askerlerini hezimete uğrattığı görülmüştür.

BİRTAKIM İTİRAZLARA CEVAPLAR

İTİRAZCI: Naklettiğiniz delillerin çoğu tarihsel haberlerdir. Şer'i bir nitelik taşımaz.

CEVAP: Evvela şunu belirtmeliyiz ki, naklettiğimiz deliller içerisinde merfu', mevkuf ve sair devrin insanların rivayetleri mevcuttur.

Sünnetin tarihi habere arzına dair bir mefhum söz konusudur ki bunu şöyle anlatabiliriz;

Hadislerin otantik yapısını belirleme konusunda müracaat edilen kriterlerden biri de hadisin tarihi haberlere uygunluğudur.

Bir haber tarihi gerçeklere uymuyorsa bu hadisin uydurma olduğuna hükmedilir.

Süfyan es-Sevri'nin hadis ravilerinin hoca-talebe münasebeti ile ilgili olan;

''Raviler yalan söylemeye başlayınca, biz de onlara tarih silahıyla karşı koyduk.''

İfadesi, her ne kadar hadis ravilerinin hayat hikayeleri ve cerh-ta'dil ile ilgili olsa da, bir bakıma hadisin tarihi haberler arz edilmesini de içeriyor gözükmektedir.

Bu anlamda hadislerin muhaddisler tarafında tarihi haberlere arz edildiğini söylemek mümkündür.

Aslında sizin istinad ettiğiniz delilleri naklettiğimiz tarihi haberlerle çürütme gibi bir niyetimiz yok. Zira bir ayet-i kerimenin veyahut ma'nen mütevatir bir hadisin bu tarz ahbarla nakzedilmesi mümkün değildir.

Biz sadece, sizin değerini düşürmeye çalıştığınız tarihi haberlerin ulema nezdindeki yerini ispatlamaya koyulduk.

İmam-ı Ali'nin رضي الله عنه dediği gibi sizler birtakım sahih hadislere ve ayetlere müsteniden Müslümanları tekfir etmeye kalkıyorsunuz ama hak olan bir sözle batıl bir manayı kastediyorsunuz.

Sizin kastettiğiniz batıl manalara da biz de tarih silahıyla karşılık veriyoruz.

İTİRAZCI: Naklettiğiniz deliller merfu' dahi olsa şazz niteliğini taşır. O kadar ayet-i kerime varken siz şazz rivayetlerle insanları kandırmaya çalışıyorsunuz.

CEVAP: Siz istiğasenin şirk olduğunu iddia eden güruh değilmisiniz? Bir rivayet şazz dahi olsa en azından şirke delalet eden bir mana taşımaz.

Şazz haberi bir defa sika bir ravi nakleder. Bid'at ehlinden rivayet almak bile alimler nezdinde tartışmalı bir mevzu iken, nasıl oluyorda sika bir ravi şirk içeren bir rivayeti nakledecek de cerh edilmeyecek?

Hangi kitapta hangi alim sika bir raviyi bu konularda rivayet nakletti diye cerh edildi?

İnsanların aklını teşviş etmekten vazgeçin artık!